دلاویز نعتوں کا خوبصورت گلدستہ

ذکرِ رسول

صوفی ذکر محمد ذکرؒ

چشتی کتب خانہ فیصل آباد - لاہور

ذکر رسول

از

شاعرِ اہلسنت عاشقِ رسول حضرت

صوفی ذکر محمد ذکرؔ رحمۃ اللہ علیہ

چشتی کتب خانہ ارشد مارکیٹ جھنگ بازار فیصل آباد

03059617615

جملہ حقوق بحق ناشر محفوظ ہیں

نام کتاب	ذکر رسول
مؤلف	صوفی ذکر محمد ذکر
پہلی بار	2023ء
تعداد	ایک ہزار
کمپوزنگ	چشتی کمپوزر

ناشر

چشتی کتب خانہ

جھنگ بازار فیصل آباد 03059617615

انتساب

عاشقِ رسول حضرت سیدنا بلال حبشی رضی اللہ عنہ کے نام

ذکر محمد ذکر جالندھری

نذرِ عقیدت

بحضور شاعرِ دربارِ رسالت حضرت

حسان ابن ثابت رضی اللہ عنہ

ذکر محمد ذکرؔ جالندھری

فہرست

درود شریف	8	کرم میرے تے یا غفار کردے	43
کر ذکر نبی ہور کرنا کیا	10	تیرے لیکھ رب نے جگائے حلیمہ	44
ماہی کملی والے کول بلا	11	پاک نبی دے وال دے صدقے	45
کملی والیا عربی اسوارا	13	سخی غوث پاک والا	46
آ قا مدینے بلاؤ اب نہ ترساؤ	15	میں صدقے غوث الاعظم توں	47
مکھڑا دیکھا دے مینوں سوہنی سرکار دا	17	شاہِ جیلانی پیر میرا	49
یہی آرزو ہے مدینے میں جاؤں	19	بیڑا بنے لایا	51
شاہا تیرا دوارہ مِل گیا	21	میلہ چار دناں دا	52
حسین صورت محمد دی	22	اوہ ذکر مزے پئے لیندے نے	54
جتھے کملی والے داڈیرا اے	23	شفقتِ مصطفٰے	55
رہے وسدا تیرا اے در کملی والے	24	ماہِ رمضان	57
شیدا آپ دے حسن و جمال دا	25	معراج دی رات	58
ماہی مدینے والے نوں	26	نام محمد	58
ماہِ عرب ہے امی لقب	27	اکھیاں	58
زمیں فلک وچہ نہ ثانی کوئی ہے	29	اُمنگ	59
نبی جی میری عرض سنو سرکار	30	موت	60
محمد جیہا کوئی آیا نہ آسی	32	اج میں تیرے دربار دا تا	61
قدرت دے اشارے دسدے نے	33		
جد شہر مدینے جاواں میں	34		
مدینے شہر وچ مینوں پچا دے	35		
کالی کملی والیا راہ میں تکدی کھڑی	36		
تڑپدا اے دل وچہ جدائی دے میرا	38		
سرکار دو عالم آئے نے	39		
آیا ماہی کملی والا	40		
کملی والیا پیارا لگے تیرا نام	42		

تعارف مصنف

حضرت پیرِ طریقت نیر برجِ ولایت ماہتابِ معرفت قافلہ سالارِ سالکینِ حقیقت عاشقِ حبیبِ خدا صوفی باصفا حضرت صوفی ذکر محمد ذکرؔ قادری رحمۃ اللہ علیہ کا شمارِ عصرِ حاضر کے معروف ترین نعت گو شعرا میں ہوتا ہے۔ آپ کی ولادتِ باسعادت حضرت صوفی بابا جی مولا بخش رحمۃ اللہ علیہ کے ہاں ۱۹۳۸ جالندھر انڈیا میں ہوئی۔

آپ رحمۃ اللہ علیہ نے ابتدائی تعلیم اپنے ماموں حضرت مولوی غلام رسول قادری رحمۃ اللہ علیہ سے حاصل کی۔ آپ کا نام والدین نے پیر بخش رکھا جبکہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی محبت کے غلبہ تھا کہ آپ کی رضا میں سب آپ کو ذکر محمد کہنے لگے۔ آپ نے حضرت بابا خلیل توکلی رحمۃ اللہ علیہ کے دستِ مبارک پر شرف تلمذ طے کیا انہوں نے اس نابغہ روزگار ہیرے کو مزید چمکا دیا۔ حضرت بابا جی ذکر محمد قادری رحمۃ اللہ علیہ درویش صفت انسان تھے آپ نے دنیا پر ہمیشہ دین کو ترجیح دی اور رزقِ حلال کیلئے ایک چھوٹا سا پیشہ اختیار کیا آپ پکوڑیاں خود بناتے اور انہیں ریڑھی پر فروخت کرتے آپ نے اپنی زندگی سادگی سے بسر کی اور صرف عشقِ رسول اور نعتِ رسول کو اہمیت دیا آپ کا معمول تھا کہ نمازِ فجر کے بعد قرآنِ پاک کی تلاوت کرتے اور بعد ازاں اپنے کام میں مصروف ہو جاتے اللہ تعالیٰ نے آپ کو خوبصورت اور سوز بھری آواز سے نوازا تھا جب آپ محافل میں اپنے مخصوص انداز سے نعت پڑھتے تو سامعین پر وجدانی کیفیت طاری ہو جاتی۔ آپ کو تاجدارِ اہلسنت حضرت محدث اعظم پاکستان رحمۃ اللہ علیہ کے درباری نعت خوان ہونے کا شرف حاصل ہے۔ حضرت صوفی محمد ذکر رحمۃ اللہ علیہ کا معمول تھا کہ دربارِ عالیہ حضرت بابا جی لسوڑی شاہ رحمۃ اللہ علیہ سے منسلک جامع مسجد میں نمازِ جمعہ کے بعد اپنی مترنم آواز میں صلوٰۃ وسلام پڑھتے تو سامعین جھوم اُٹھتے

تھے۔آپ کی حیاتِ مبارکہ عشقِ رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کا پرچار کرتے ہوئے گذری اور یہی عشق کی دولت آپ کے صاحبزادگان میں بھی نظر آتی ہے۔

آپ کے صاحبزادے حضرت صوفی غلام جیلانی قادری نقشبندی صاحب مد ظلہ العالیٰ صاحب اجازت وخلافت ہیں آپ کا آستانہ عالیہ ۲۰۸ علامہ اقبال کالونی میں ہے جبکہ آپ کے زیرِ اہتمام مدرسہ ذکر القرآن علمِ قرآن کی شعاعیں بکھیر رہا ہے جبکہ حضرت صوفی محمد ذکر صاحب رحمۃ اللہ علیہ کے چھوٹے صاحبزادے پیرِ طریقت حضرت باباجی سلطان صوفی مزمل حسین قادری نقشبندی صاحب مدظلہ العالیٰ بھی اپنے والدِ گرامی کا فیضان لُٹا رہے ہیں آپ کا حلقہ ارادت وسیع ہے آپ کا آستانہ عالیہ شمس السلام محمد علی ٹاؤن گلی نمبر ۵ سمندری روڈ فیصل آباد میں واقع ہے۔

اللہ تعالیٰ ہمیں ان بابرکت بزرگانِ دین کے فیض سے مالا مال فرمائے آمین۔

محمد جمیل چشتی

درود شریف

صلی علیٰ نبینا صلی علیٰ محمد

صلی علیٰ شفیعنا صلی علیٰ محمد

شیدا جو رب دے یار دے
ضائع نئیں عمر گذار دے
دم دم نال پکار دے
صلی علیٰ نبینا صلی علیٰ محمد
صلی علیٰ شفیعنا صلی علیٰ محمد

جنہاں نے عمل کما لیا
ورد درود بنا لیا
اوہناں نے شوہ نوں پا لیا
صلی علیٰ نبینا صلی علیٰ محمد
صلی علیٰ شفیعنا صلی علیٰ محمد

کافر ظلم کماوندے
ریت تتی تے لٹاوندے
مونہوں عاشق بلال سناوندے
صلی علیٰ نبینا صلی علیٰ محمد
صلی علیٰ شفیعنا صلی علیٰ محمد

گرد روضے دے ملک تمام

ستر ہزار صبح شام
پڑھدے ہین درود سلام
صلی علیٰ نبینا صلی علیٰ محمد
صلی علیٰ شفیعنا صلی علیٰ محمد

وچ گور اندھیری جاوَناں
اوتھے کسے نئیں چھڑاوناں
کم ایس وظیفے نے آوناں
صلی علیٰ نبینا صلی علیٰ محمد
صلی علیٰ شفیعنا صلی علیٰ محمد

بحرِ عشق وچ تردا رہو
خوفِ خدا وچ ڈر دا رہو
ذکرؔ درود پڑھدا رہو
صلی علیٰ نبینا صلی علیٰ محمد
صلی علیٰ شفیعنا صلی علیٰ محمد

کر ذکر نبی ہور کرنا کیا

کر ذکر نبی ہور کرنا کیا کر ذکر نبی ہور کرنا کیا
وِرد بنا لے یا محمد ﷺ قبر عذابوں ڈرنا کیا

شیدا نبی دا سارا زمانہ دُھم آقا دی دونہاں جہاناں
جویں معراج حضور نے کیتا ہور کسے نے کرنا کیا

میرے نبی دا جسم نورانی ویکھ ہووے چن ماند اَسمانی
نور نوں خاکی آکھن مورکھ جھوٹھا وعدہ کرنا کیا

دین اسلام دے ہین اُجالے مٹ گئے دین مٹاون والے
قبراں چ اولیا اللہ زندہ اوہناں دا ہے مرنا کیا

مِٹا خودی نوں ویکھ نظارے ہر ہر دے وچ چمکاں مارے
اندروں بغض تے باہروں راضی ایس عبادت کرنا کیا

ذکرؔ نہ ایویں عمر گوا توں ہُن اچھے کوئی عمل کما توں
جد نہ یار دے حکم نوں منیاں دم اُلفت دا بھرنا کیا

ماہی کملی والے کول بلا

ماہی کملی والے کول بلا

تیرے روضے تے اون نوں جی کردا

للہ در تے بُلا آقا
ہوواں جان تھیں میں فدا آقا
تیرے در دا بن جاں گدا آقا
ایہو ورد پکاون نوں جی کردا

گیاں رل کے ساریاں سئیاں نے
میرے دل وچ آساں رہیاں نے
راہ تکدیاں شاماں پئیاں نے
چا دید کرن نوں جی کردا

کدی للہ در تے آواں میں
رو رو کے حال سناواں میں
کدی مُڑ پنجاب نہ آواں میں
اوتھے عمر نبھاون نوں جی کر دا

جاوے روضے تے کُل زمانہ ایں

آقا ذکرؔ تیرا دیوانہ ایں
کیا روضہ تیرا شاہانہ ایں
جالی اکھیاں تے لاون نوں جی کر دا

کملی والیا عربی اسوارا

کملی والیا عربی اسوارا درس وکھا دیویں
آقا درس وکھا دیویں
میری زاری توں سُن جاویں تے آس پچاویں
آقا درس وکھا دیویں

سدیں روضے تے جالی نوں چماں
تیرے روضے دے گرد میں گھماں
للہ قدماں چ اپنے بلاویں تے کرم کماویں
آقا درس دکھا دیویں

دَین سیاں سدا طعنے مینوں
آویں سفنے چ دکھ دساں تینوں
میرے ستڑے توں لیکھ جگاویں تے بگڑی بناویں
آقا درس دکھا دیویں

ملنے دی ذکّر نوں آس اے
تیری دیکھن دی اکھیاں نوں پیاس اے

ایہناں اکھیاں دی پیاس بجھادیں
تے بھل نا جاویں
آقا درس دکھا دیویں
آقا درس دکھا دیویں

آقا مدینے بلاؤ آقا مدینے بلاؤ اب نہ ترساؤ

آقا مدینے بلاؤ آقا مدینے بلاؤ اب نہ ترساؤ
نظر کرو سرکار جی مجھ پہ نظر کرو سرکار

تجھ بن میرا کون سہارا
تجھ بن میرا کون سہارا
آپ بنا مشکل ہے گذارا
مشکل میں کام آؤ اب نہ ترساؤ
نظر کرو سرکار جی مجھ پہ نظر کرو سرکار

آپ ہیں عرش فرش کے والی
دوش پہ کملی رحمت والی
کملی میں مجھ کو چھپاؤ اب نہ ترساؤ
نظر کرو سرکار جی مجھ پہ نظر کرو سرکار

حُوریں نغمہ وحدت گائیں
رضواں جنت خوب سجائیں
عرش پہ حضرت آؤ اب نہ ترساؤ
نظر کرو سرکار جی مجھ پہ نظر کرو سرکار

حق نے تم کو پاس بلایا
پاس بلا کے یوں فرمایا

رُخ تھیں پردہ اُٹھاؤ اب نہ ترساؤ
نظر کرو سرکار جی مجھ پہ نظر کرو سرکار

ذکرؔ ہے آپ کے در کا سوالی
جائے نہ سائل فیض تھیں خالی
بگڑی میری کو بناؤ اب نہ ترساؤ
نظر کرو سرکار جی مجھ پہ نظر کرو سرکار

مکھڑا دیکھا دے مینوں سوہنی سرکار دا

مکھڑا دیکھا دے مینوں سوہنی سرکار دا
نِت مینوں شوق رہندا نبی دے دیدار دا

حضرت بلال تائیں کافر ہیسی ماردے
اگوں بلال عاشق ہس کے پکاردے
جان بھاویں جاوے چھڈاں کلمہ نہ یاردا
نِت مینوں شوق رہندا نبی دے دیدار دا

آپ دیاں دنداں اُتے پتھر ہے لگیا
ایس گل والا پتہ اویس تائیں لگیا
اکو دند بدلے اوہ سارے دند واردا
نت مینوں شوق نبی دے دیدار دا

حضرت خبیب تائیں سولی تے جاں چاہڑیا
اوہناں چڑھ سُولی اُتے ا یہو پکاریا
موت نالوں اوکھا ہندا ویلا انتظاردا نت
نت مینوں شوق نبی دے دیدار دا

بیت گئی عمر ساری نہ آقا پایاں پھیریاں
اتھرو بہوندیاں نے ذکر اکھاں میریاں
راہ میں اُڈیک دی آں شتر سواردا
نت مینوں شوق نبی دے دیدار دا

یہی آرزو ہے مدینے میں جاؤں

یہی آرزو ہے مدینے میں جاؤں
سوا اس کے کوئی بھی حاجت نہیں ہے

محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کے در کی گدائی ملے بس
شہنشاہی کی مجھ کو چاہت نہیں ہے

یہی عشق والوں کی منزل ہے واعظ
یہاں سبز گنبد نظر آ رہا ہے

وہ کوئے مدینہ اصل میں ہے جنت
کوئی اور دنیا میں جنت نہیں ہے

رضاے محمد رضائے خدا ہے
خدا کی قسم میں یہ سچ کہہ رہا ہوں

وہ جنت میں جانے کے قابل نہیں ہے
کہ جس کو محمد سے الفت نہیں ہے

یہ ان کے ہی فیض و کرم کا ہے صدقہ
جو دنیا میں رونق نظر آ رہی ہے

حکومت محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی ہے دو جہاں پر
کسی اور کی تو حکومت نہیں ہے

وہ دربار ہے خاتم الانبیا کا
جہاں سب کا دامن ہے بھرپور ہوتا

جو سائل کو خالی لوٹائے اے بیدی
یہ فخر دو عالم کی عادت نہیں ہے

شاہا تیرا دوارہ مل گیا

عاصیاں نوں اے شاہا تیرا دوارہ مِل گیا
تیری کملی دا پیا سانوں سہارا مِل گیا

نہ ہے جنت دی تمنا نہ شہنشاہی دی لوڑ
تیرا جد توں ہادیا سانوں نظارا مِل گیا

کوئی نہ ہے بن تساندے ساڈے درداں دی دوا
توہیوں ساڈے درداں دا بن کے ہیں چارا مِل گیا

ہے سخی تیرا گھرانہ شے کِسے دی تھوڑ نہ
منگتیاں نوں ہے سخی تیرا دورا مِل گیا

ذکرؔ ہیسی رہڑ دا جاندا بحرِ غم وچ سیدا
نظر تیری ہوگئی اِس نوں کنارا مِل گیا

حسین صورت محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی میرے رب نے بنائی اے

حسین صورت محمدی میرے رب نے بنائی اے
مچائی نور نے اس دے ہے ہر پاسے دوہائی اے

زلیخا حسن یوسف ویکھ کے سی ہو گئی بے خود
میرے آقا دی بن ویکھے ہوئی شیدا خدائی اے

اوہ ہے تاں نور پَر جامہ بشر دا پاکے آیا اے
مروڑی میم دے اندر ہے ذات اپنی چُھپائی اے

اوہدی کملی توں واراں میں ایہ شاہی ساری دنیا دی
شہنشاہی توں بہتر ہے تیرے در دی گدائی اے

ذکر چھڑ لے توں دامن صدقِ دل تھیں کملی والے دا
حشر نوں اوس دے صدقے ہونی مشکل کشائی اے

جتھے کملی والے داڈیرا اے

اوہ نگری جنت توں ودھ کے جتھے کملی والے دا ڈیرا اے
اوہناں گلیاں وچوں خوشبو آوے جتھوں لنگھیا ماہی میرا اے

اوہ گنبد خضریٰ جنت توں ہے ودھ کے کملی والے دا
اُس تھاں دی شان میں کی دساں جتھے وس دا میرا ماہی اے

اُس در تے حوراں اوندیاں نے نورنی گیت سناؤندیاں نے
اوہ شہر محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم عربی دا جتھے اِک جہیا شام سویرا اے

جنہوں مِلے گدائی اُس در دی اوہدی جگ تے رِیس کی ہونی ایں
سارے جگ دیاں شہنشاہاں توں اوہدا ہُندا شان اُچیرا اے

اے مُلاں نہ بہکا سانوں نہ شرع دے فتوے لا سانوں
اکو یار ہے بس ایمان ساڈا نہیں اوندا میرا تیرا اے

اے ذکر مری اِس قسمت دا بلندی تے ستارا ہو جاوے
اِک وار جے ماہی خواب اندر کدی میں ول پاوے پھیرا اے

رہے وسدا تیرا اے در کملی والے

رہے وسدا تیرا اے در کملی والے
توں دُکھیاں تے پاویں نظر کملی والے

تیرا چھڈ دورا کہڑے در تے جاواں
نہ ہے تیرے جیہا کوئی در کملی والے

تیرے باہجھ آقا ایہ کاہدا اے جینا
لَویں آکے جلدی خبر کملی والے

مدینے دی گلیاں چہ جاں میری نکلے
میری آس پوری توں کر کملی والے

تمنا ہے دل دی نزع ویلے آقا
ہووے تیرے قدماں تے سر کملی والے

کریں دور در توں نہ ہُن یا محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
تیرے در دا سگ ہے ذکر کملی والے

خودرب ہے شیدا آپ دے حسن و جمال دا

خود رب ہے شیدا آپ دے حسن و جمال دا
ہویا حسین نہ دوجا کوئی آپ نال دا

یکتا حبیب پیدا کیتا ذوالجلال نے
وصف قرآن پاک ہے اُس بے مثال دا

ہو جاندا اوہ دیوانہ سدا اوہدے نام دا
مُکھ نوری اپنا آقا ہے جنہوں وکھال دا

خُلقِ عظیم والا نہ اِس دے جیسا کوئی
دکھیاں یتیماں تائیں ہے اُلفت تھیں پال دا

ہے ذکرؔ کملی والے دے صدقے تھیں کائنات
سارا کرم ہے آمنہ مائی دے لال دا

ماہی مدینے والےنوں سارا جگ جان دا

ماہی مدینے والے نوں سارا جگ جان دا
کیتا پل وچ سیر جہنے لامکان دا

کیا کر سکے بیان کوئی مرتبہ حضور دا
رب نوں وی شوق ہویا جہدی دید پان دا

سچ آکھاں قسم مینوں ہے اس پاک ذات دی
ثانی نہ دو جہان چ اُس مہربان دا

در توں کدے سوالی نوں خالی نہ موڑ دا
اللہ نے کیتا اُس نوں وارث دو جہان دا

غیراں نوں خُلق نال ہے اپنے بناوندا
وَل اوسنوں ہے خوب ہی بگڑی بنان دا

کیوں نہ رکھدا لاج اوہ ذکرؔ کجھ غریب دی
کیتا ہے وعدہ جس نے اُمت بخشوان دا

ماہِ عرب ہے امی لقب

ماہِ عرب ہے امی لقب دل صدقے اوہدے رُخسار توں

والیل ہے جس دی زلفِ دوتا

کُن توں پہلاں نُور مبارک آپ دا پیدا ہویا
اپنے نور چوں پیدا کر کے رب خود شیدا ہویا

ایہہ جگ سارا کُن دا پسارا سب واراں اوہدے رُخسارتوں
والیل ہے جس دی زلفِ دوتا

راز سی پردے دے وچہ مخفی بن کے محمد آیا
شکل بشر دی جسم نورنی سایہ نظر نہ آیا

چن تارے شرمندہ سارے اوہدے حسن دی ہے چمکار توں
والیل ہے جس دی زلفِ دوتا

اس پیکر اخلاق دے اُتوں میں قربان ہو جاواں
پتھر مارن والیاں تائیں دیندے آپ دعاواں
کافر آوے مومن جاوے ہوکے خوش میرے سرکارتوں
والیل ہے جس دی زلفِ دوتا

خود رب دی ذات وی اُس تے پاک درود پچاوے
ذکّر عاجز توں صفت پھر اسدی کس طرح کیتی جاوے

محبوب خدا ہے لقب جہدا ہووے صفت کی مجھ بدکار توں
والیل ہے جس دی زلفِ دوتا

زمیں فلک وچہ نہ ثانی کوئی ہے

زمیں فلک وچہ نہ ثانی کوئی ہے میرے یارو حضور دا اے
ہے جامہ بشری جسم بے سایہ کیونکہ پتلا ہے نور دا اے

پلک اندر ہے جاکے پہنچا اوہ جس جگہ تے ہے کملی والا
خیاں تک نہیں ہے پہنچ سکدا بشر دے عقل و شعور دا اے

نہ پیدا کردا جے تینوں دلبر نہ کردا دونویں جہان پیدا
ہے صاف لکھیا حدیث اندر اعلان رب غفور دا اے

خلق بھی اوہدی خدا بھی اوہدا جو اوہ چاہوے سو کر دکھاوے
جو آوے کافر تے ہو جاوے مومن کرم ایہہ میرے حضور دا اے

نہ شہنشاہی سکندری دی ہے لوڑ اِنہاں دیوانیاں نوں
نشہ جہناں نوں ہے چڑھیا ہویا تیری شراب طہور دا اے

بُلا ذکرؔ نوں وی اپنے در تے اے کملی والے مدینے والے
نہ زر کوئی پلے تے ہتھوں وی خالی سفر وی حبیبا بڑی دور دا اے

نبی جی میری عرض سنو سرکار

نبی جی للہ بخشو مینوں دیدار
نبی جی میری عرض سنو سرکار

زخم جدائیاں والے رسدے
مینہہ دے وانگوں اتھرو وسدے
روواں میں زارو زار نبی جی للہ بخشو مینوں دیدار
نبی جی میری عرض سنو سرکار

آن غماں نے پائی گھیری
ہجر دے غم وچہ جان ہے میری
آن لگاؤ پار نبی جی میری عرض سنو سرکار
نبی جی میری عرض سنو سرکار

نبی جی للہ بخشو مینوں دیدار
میں بے زر تے دور مدینہ
دیکھ کے جس نوں ٹھر دا سینہ
وچہ جدائی نا مار نبی جی میری عرض سنو سرکار نبی جی میری
نبی جی میری عرض سنو سرکار

مار نہ مینوں وچہ جدائیاں
رکھ لئیں لاج توں سر دے سائیاں

میں ڈاہڈی دکھیار نبی جی میری عرض سنو سرکار
نبی جی میری عرض سنو سرکار

جان لباں تے آئی میری
اَجے نہ ماہی پائی پھیری
ذکر میں ہوئی لاچار نبی جی میری عرض سنو سرکار
نبی جی للہ بخشو مینوں دیدار

محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم جیہا کوئی آیا نہ آسی

محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم جیہا کوئی آیا نہ آسی
لقب مجتبیٰ کسے پایا نہ پاسی

ختم کیتی حق نے نبوت ہے اُس تے
مثل آپ دی نہ کوئی بن کے تے آسی

جو معراج آقا نوں رب نے کرایا
کسے ہورنوں ناہی ہرگز کراسی

جہڑا دشمناں لئی ہے کردا دعاواں
کرم دشمناں تے نہ اتنا کماسی

جنہیں چندنوں توڑ کر جوڑیا اے
ذکرؔ دے بھی بگڑے مقدر بناسی

قدرت دے اشارے دسدے نے

قدرت دے اشارے دسدے نے اج نور دسایا جانا ایں
اساں دکھیاں اوگن ہاراں دا ستا بخت جگایا جانا ایں
جہدی عیسیٰ بشارت دیندے ہن اوہ دنیا تے ماہی آناں ایں
گودی وچہ حضرت آمنہ دی اوہدا دید کرایا جاناں ایں

اوہدا سب تھیں شان نرالا اے اوہدا عاشق رب تعالیٰ اے
اوسے نوں سارے نبیاں دا سلطان بنایا جانا اے
شیطان دے نعرے چھٹ جانےاج کفر ہوری بھی پھٹ جانے
ہر پاسے نامِ محمد ﷺ دا پرچم لہرایا جانا ایں

جاگن گے بھاگ حلیمہ دے جنہوں فاقے تے فاقے آوندے سن
اوہدی جھولی دے وچہ دوجگ دامختار ہے پایا جانا اے
ہے اوہ ذکرؔ یتیماں دا ماہی اوہدی دوہاں جہاناں تے شاہی اے
لولاک لما دا تاج نوری اوہنوں پہنایا جاناں اے

جدشہرمدینے جاواں میں

کد برکتاں والا دن آوے جد شہر مدینے جاواں میں
تیرے روضے دی کملی والڑیا رج رج کے زیارت پاواں میں

نہ پر میرے نہ زر پلے بھاگاں والڑے تیرے دیس چلے
ڈاروں وچھڑی ہوئی کُونج وانگوں دِن رات پئی کُرلاواں میں

تیرے صدقے کملی والڑیا لجپال پریت نوں توڑ دے نئیں
شاہا سد لئے اپنے قدماں وچ تیرا لکھ لکھ شکر بجاواں میں

ساری عمر جدائیاں وچ لنگھی ہُن کمر وی جُھکدی جاندی اے
دویں دیدار ایہ سِکدیاں اکھیاں نوں کتے ترسدی نہ مر جاواں میں

تینوں واسطہ شاہِ جیلانی دا پنجتن دی خاص نشانی دا
چُم چُم کے سنہری جالیاں نوں اتے غم دا حال سُناواں میں

سجناں دے دوارے جا کے تے فیر کم کی واپس آون دا
نہ آواں ذکرؔ پنجاب اندر اوتھے ساری عمر وہاواں میں

مدینے شہر وچ مینوں پچادے اے خداوندا

مدینے شہر وچ مینوں پچادے اے خدا وندا
توں اُس محبوب دا روضہ وِکھا دے اے خدا وندا

بڑی ہے دیر دی حسرت سوہناں دربار میں ویکھاں
اوہ نُوری جالیاں مینوں چُما دے اے خدا وندا

جاں ویکھاں سبز گنبد نوں تے دِل نوں چین آجاوے
لگی ہوئی میرے دل دی بجھا دے اے خدا وندا

میرے تائیں اُڈا کے تے ماہی دے دیس ول لے چل
کراں ترلے میں ایہو نِت صبا دے اے خدا وندا

جوانی بیت گئی ساری بڑھاپا سر تے آیا اے
توں ہُسن تے میری قسمت نوں جگا دے اے خدا وندا

رسول اللہ دے در تے ذکرؔ جا کے تے دم نکلے
سبب ایسا کوئی ہُسن تے بنا دے اے خدا وندا

کالی کملی والیا راہ میں تکدی کھڑی

کالی کملی والیا راہ میں تکدی کھڑی
تیری یاد وچہ شاہا لائی نیناں نے جھڑی

میرے نین وچارے راہواں تک تک ہارے
کدی خواب وچ آکے بخشیں پاک نظارے
تری وچہ ہے جدائیاں ہوگئی عُمر بڑی
تیری یاد وچہ شاہا لائی نیناں نے جھڑی

محبوب خدا دی سوہنی شکل وکھادے
کالی کملی دا صدقہ میری بگڑی بنادے
جاویں بُھل نہ توں آقا میں ہاں دُکھاں دی پھڑی
تیری یاد وچہ شاہا لائی نیناں نے جھڑی

سائیاں کرم کماویں شاہا جلدی توں آویں
بھر دے آس دا کاسہ بھیک دید دی توں پاویں
ویلہ آخری اے آیا جند لباں تے اَڑی
تیری یاد وچہ شاہا لائی نیناں نے جھڑی

کتھے ذکرؔ کمینہ کتھے نعت ہے تیری
بات حق دی اے شاہا جہڑی بات ہے تیری

کتھے جاکے اے آقا اَکھ ذکرؔ دی لڑی
تیری یاد وچہ شاہا لائی نیناں نے جھڑی

تڑپدا اے دل وچہ جدائی دے میرا

تڑپدا اے دل وچہ جدائی دے میرا
کدی سوہنیاں پاویں میں ول توں پھیرا

جدائیاں دے وچہ گذری میری عمر اے
نہ ہویا اے آقا جی دیدار تیرا

نہ زر میرے پلے نہ پر میرے آقا
کیویں جا کے ویکھاں میں دربار تیرا

نہ گذرے کوئی پل تیرے باہجوں غافل
ایہ دِل رہندا ہر دم طلب گار تیرا

کدی خواب وچ توں ای مُکھڑا وکھا جا
میری شامِ غم دا وی ہو جاوے سویرا

کتھے ذکرؔ تیرا تے کتھے ہے مدینہ
کتھے جا کے لایا توں سجناں ہے ڈیرا

سرکار دو عالم آئے نے

سرکار دو عالم آئے نے جشن منایا جاندا اے
کیا وقت سہانا آیا اے آج نور لٹایا جاندا اے

مائی آمنہ دی سوہنی گود اندر رب بھیجیا پاک محمد ﷺ نوں
آج گھر وچہ مائی آمنہ دے ہے دید کرایا جاندا اے

سوہنی ذات نبی دی آئی ہے ہوئی نور و نور خدائی اے
اَگ فارس والی مات ہوئی دوزخ نوں بجھایا جانا اے

فرشی وی نعتاں پڑھدے نے عرشی وی خوشیاں کردے نے
اج صلی علیٰ دا ہر پاسے ایہہ ورد پکایا جاند اے

میلاد نبی دا آیا اے دو جگ وچ دھماں پیئیاں نے
آقا دی خوشی وچ ذکرؔ تاہیئوں ہے جلوس بنایا جاندا اے

آیا ماہی کملی والا
دو جگ توں جہدا شان ہے اعلیٰ

آیا ماہی کملی والا

غاراں دے وچہ روون والا
عیب اساڈے دھوون والا
اُمت نوں بخشاون والا
آیا ماہی کملی والا

کفر ہنیرا دور اے ہویا
ظلم کفر کافور اے ہویا
ہر سو ہویا نور اجالا
آیا ماہی کملی والا

مائی آمنہ لال ہے جایا
جس نے شان انوکھا پایا
عاشق ہویا رب تعالیٰ
آیا ماہی کملی والا

درداں دا اوہ بن کے چارا
دین اسلام دا کھیوَن ہارا

دکھیاں نوں گل لاون والا
آیا ماہی کملی والا

ذکر ہے اس دے در دا بردا
رات دنیں ہے صنقاں کردا
نعت نبی دی سناون والا
آیا ماہی کملی والا

کملی والیا پیارا لگے تیرا نام

کملی والیا پیارا لگے تیرا نام نام تیرا نام

مکھڑا نورانی اکھ مستانی کوئی نہ ہے تیرا ثانی
نام تیرا نام

نوری ناری دنیا ساری تیرے نام توں واری
کملی والیا پیارا لگے تیرا نام نام تیرا نام
نام تیرا نام

حَسین پیارے سوہنے سارے تیرے نام توں واری
کملی والیا پیارا لگے تیرا نام نام تیرا نام
نام تیرا نام

محل منارے کُل پسارے فانی ہین ایہہ سارے
کملی والیا پیارا لگے تیرا نام نام تیرا نام
نام تیرا نام

ذکرؔ پکارے بخش نظارے سد لئیں پاک دوارے
کملی والیا پیارا لگے تیرا نام نام تیرا نام
نام تیرا نام

کرم میرے تے یا غفار کردے

کرم میرے تے یا غفار کر دے
فدائے احمد مختار کردے

حشر دا خوف نہ دوزخ دا کھٹکا
نظر جِس تے مِری سرکار کردے

میری آساں دی ہوئی خشک کھیتی
توں مینہ رحمت دا پا گلزار کر دے

تمنا ہور نئیں کوئی خدایا
رسولِ پاک دا بیمار کردے

ذکرؔ ہر دم نبی دے گیت گاوے
مئے وحدت تھیں انج سرشار کر دے

تیرے لیکھ رب نے جگائے حلیمہ

تیرے لیکھ رب نے جگائے حلیمہ
محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم تیرے گھر چہ آئے حلیمہ

تیری گود وچ دوجہاناں دا والی
تینوں بھاگ رب نے لگائے حلیمہ

مزمل مدثر جہدی شان اندر
ہے قرآن وچ رب سنائے حلیمہ

نرالا ہے ایہہ لال نورِ مجسم
نہ سایہ جہدا نظر آئے حلیمہ

بڑا رُتبہ اُچا اے میرے نبی دا
کہ جبریل جھولا جھلائے حلیمہ

ذکر نوریاں آکے آقا دے در تے
درود اں دے نغمے سُنائے حلیمہ

پاک نبی دے وال دے صدقے

لکھیا ہویا وچ حدیثاں پڑھنے دے وچ آوے
پاک نبی دے وال دا راوی معجزہ آپ سناوے

پاک نبی دے منن والی انج دا عمل کماوے
لے کے وال نبی سوہنے دا شیشی دے وچ پاوے

جہڑا درد بیماری لے کے کول اس دے آجاوے
وال مبارک گھول پانی وچ اُسنوں جلد پیاوے

دھووَن وال دا پیندے سار ای دُور بیماری جاوے
پاک نبی دے وال دے صدقے جگ شفاواں پاوے

جس دے وال دا رُتبہ ساڈے وچ خیال نہ آوے
اُس دی شان ذکرؔ دس کیویں لوکو آکھ سناوے

سخی غوث پاک والا

سخی غوث پاک والا بغداد آستاں اے
ولی اوس در دے منگتے مشہور داستاں اے

رُتبہ ہے ویکھو کہڑا شہبازِ لامکانی
مولا علی دا پیارا حسنین دی نشانی
اِس عقل کولوں وَدھ کے مِرے غوث دا بیاں اے

اک چور کرن چوری حضرت دے در تے آیا
حضرت نے نظر کیتی چوروں قطب بنایا
بغداد والا ماہی دَس کیڈا مہرباں اے

بھر دیندا کاسے سب دے بغداد دا اے والی
جہڑا وی منگتا آوے جاوے کدی نہ خالی
اِس در تے منگتاں نوں ہُندی کدی نہ نانہہ اے

آیا قدم ہے ویکھو موہڈے تے ہر ولی دے
شیراں نوں مار سُٹ دے گُتے اوہدی گلی دے
ذکرؔ آپ دی تے شہرت مشہورِ دوجہاں اے

میں صدقے غوث الاعظم توں

میں صدقے غوث الاعظم توں
جہڑا قطب چوراں نوں کر دا اے
دو جگ وچ اُس نوں تھوڑ نئیں
جو منگتا غوث دے در دا اے

میراں بگڑی قسمت وَل کرے
ہر اِک دِی مشکل حل کرے
جو غوث دے نام دا ورد کرے
اوہ قبر دے وچ نہ ڈر دا اے

مونہوں لاتخف ارشاد کرے
ہر طالب دی اِمداد کرے
جدوں آکھدا قُم باذن اللہ
اوہ مُردے زندہ کردا اے

اوہدے فیض دا دریا جاری اے
اوہدی مانگت خلقت ساری اے
جو جند مرشد توں وار دا اے
نئیں عشق دی بازی ہر دا اے

اُس نگری دا شان اُچیرا اے
جتھے میراں پایا پھیرا اے
اوہدے قدماں دے وچ جند نکلے
ایہ مدعا ایس ذکرؔ دا اے

شاہِ جیلانی پیر میرا

شاہِ جیلانی پیر میرا لکھیاں تقدیراں موڑ گیا
قسم خدا دی اوہ وی قطب ہویا جو در میراں دے چور گیا

غوث الاعظم پیر میراں نے شاان بلند ہے پایا
ڈبیا ہویا برساں دا جو بیڑا بنے لایا
پل وچ تارے بیڑا مائی دا پانی جس نوں روہڑ گیا
قسم خدا دی اوہ بھی قطب ہویا جو در میراں دے چور گیا

حسن دے سوہنے دلبر جانی خوش کر دے دلگیراں
اوکھے ویلے آ کے کٹ دے غم دیاں ہن زنجیراں
نئیں ہے اُس نوں گھاٹا جو کوئی سُٹ میراں تے ڈور گیا
قسم خدا دی اوہ بھی قطب ہویا جو در میراں دے چور گیا

غوث جلی دے ویکھو کتنے رُتبے رب ودھائے
کُل ولیاں دے کندھیاں اُتے آپ نے قدم لگائے
ردیا گیا اوہ جگ چوں جہڑا غوث ولوں منہ موڑ گیا
قسم خدا دی اوہ بھی قطب ہویا جو در میراں دے چور گیا

ایس ذکر دے تائیں شاہا پاک جمال وکھائیں
لگیاں دی لاج ہے تینوں شاہا توڑ نبھائیں
ہر کوئی آن سوالی در تے پُوری کر کے لوڑ گیا
قسم خدا دی اوہ بھی قطب ہویا جو در میراں دے چور گیا

بیڑا بنے لایا

ندی کنارے غوث سی جاندے روندی ڈٹھی اِک مائی
غوث الاعظم نے فرمایا کیوں توں روویں مائی

مائی نے آکھیا پت اِک میرا گیا وہاؤن جہڑا
بارہ سال نے گذرے اُسنوں ڈُب گیا بیسی بیڑا

غوث الاعظم نے فرمایا مُڑ جا گھر نوں مائی
اوہ نئیں جیوندے مائی ہرگز موت جنہاں نوں آئی

مائی وجد وچ آکے بولی کر کے لیڑا لیراں
آکھے پیر میرا اے غوث الاعظم پلٹ دیوے تقدیراں

اتنی گل سُن دریا رحمت جوش دے اندر آیا
نعرے آپ نے تن لگائے بیڑا بنے لایا

جس دم پُتر ملیا مائی نوں لکھ لکھ شکر بجاوے
ذکرؔ میراں دا کر دی جاوے گیت سوہنے دے گاوے

میلہ چار دناں دا

چل توں وی یار دے در وے میلہ چار دناں دا
رکھ یار دے قدماں تے سر وے میلہ چار دناں دا

پہلا میلہ اللہ لایا قطب ستارے چہ نور ٹکایا
دتا اس تھیں پیارا کر وے میلہ چار دناں دا

دوجا میلہ آدم لاوے ہر نوری تعظیم بجاوے
ابلیس رہ گیا چروے میلہ چار دناں دا

تیجا میلہ جس دم آیا چخہ دے وچ خلیل نوں پایا
دتی رب گلزار سی کر وے میلہ چار دناں دا

چوتھا میلہ یوسف لایا رب نے اٹی مُل پوایا
جھک گیا فخر دا سر وے میلہ چار دناں دا

پنجواں میلہ رب نے لایا خلوت وچ سی یار بلایا
ملیا رج رج باتاں کر وے میلہ چار دناں دا

چھیواں میلہ شاہ حسین نے لایا کوفیاں نیزے سیس چڑھایا
دسیا فیر وی تلاوت کر وے میلہ چار دناں دا

ستواں میلہ ذکرؔ لگایا واقعہ کربل کھول سُنایا
دتی بیاں حقیقت کر وے میلہ چار دناں دا

اوہ ذکر مزے پئے لیندے نے

اوہ نہ عشق دی قیمت جانن جہڑے مرن دے کولوں ڈر دے نے
جہڑے عشق دی رمزنوں جان گئے جاناں ہس ہس سُولی دھر دے نے

کُوچہ یار دا جنت سمجھ لیندے نیہں لوڑ انہاں نوں جنت دی
دل صدقے یار دے قدماں توں نالے سر نذرانے کر دے نے

جہناں یار دے تائیں ملنا ایں نئیں رکھدے خوف طُوفاناں دا
لکھ ظلم تے جکھڑ جھل دے رہن وچ بحر غماں دے تر دے نے

سدا یار دے ورد وچ مست رہندے لکھ دنیا طعنے دیندی رہئے
وِک جاندے یار دے نام اتوں لا کے جان دی بازی ہر دے نے

سر دتیاں جر کر یار ملے فیر مرن دے کولوں کی ڈرنا
اوہ ذکر مزے پئے لیندے نے جہڑے مرن توں پہلاں مر دے نے

شفقتِ مصطفٰے

حضرت عید دی پڑھن چلے بدل رحمت دے سر تے چھاوندے نے
کمبل پوش رسول کریم سرور اک طرف تشریف لیجاوندے نے
اک بچہ سی روویندا نظر آیا حضرت ٹھہر کے کرم کماوندے نے
بچہ گل کی اے کیوں توں روویندا ایں نبی نال پیار فرماوندے نے

بچہ رو رو آپ نوں پیا دس دا نالے اکھیوں نیر وگاوندا اے
ماں باپ میرے جگ توں ٹُر گئے نے شاہا مونہوں آکھ یتیم سناوندا اے
بچے رنگ برنگ دے پاؤن کپڑے ایہو دِل میرے اندر آوندا اے
ماں باپ ہندے تاں میں وی تیار ہُندا رو رو کے سُخن سناوندا اے

حضرت چُک کے اوس یتیم تائیں سینے نال پیار دے لاوندے نے
میں ہاں باپ تیرا تیری بہن زہرا نبی نال پیار فرما وَندے نے
اوس بچے نوں اپنے گھر لے گئے سوہنی نویں پوشاک پہناوندے نے
نال پیار دے اوس یتیم اُتے آقا شفقت دا ہتھ لگاوندے نے

پڑھن عید دی فیر نماز ماہی اوہدے تائیں وی نال لے جاوندے نے
پچھی جدوں صحابہ نے گل ساری کملی والے جواب سناوندے نے
ہووے جنہاں دا کوئی نہ جگ اُتے اوہمیرے حصے وچ آوندے نے
ذکر دُرِ یتیم لطیف سرور بھار ویکھ یتیماں دا چاہوندے نے

ماہِ رمضان

اُٹھ مومناں رکھ لے توں روزے
مولا نال دل جوڑ کے ہاں مولا نال

آیا ہے رمضان مہینہ رحمت دا اے خاص خزینہ
جہڑا اودی تعظیم بجاوے اوہ جنت جاوے

مولا نال دل جوڑ کے ہاں مولا نال
ایہدا اللہ نے شان ودھایا ایہدے وچ قرآن ہے آیا

ایہہ مہینہ اے رب نوں پیارا توں سُن لے یارا
مولا نال دل جوڑ کے ہاں مولا نال

قدرت رب دی اے دیندی آوازے کھلے رحمت دے دروازے
اُٹھ کر لے توں نیک کمائی کیوں نیند ہے آئی

مولا نال دل جوڑ کے ہاں مولا نال
ایس ذکر دا سُن لے توں کہناں اِس دنیا تے بیٹھ نئیں رہناں

ایہہ چار دناں دا ای میلہ توں بیٹھ ناں ویہلہ
مولا نال دل جوڑ کے ہاں مولا نال

معراج دی رات

سدّا گھل کے سدیا یار تائیں مہبان ہے سی رب دی ذات ہوگئی
دونویں طالب مطلوب سی ہوئی کٹھے دوہاں سجناں دی ملاقات ہوگئی
اُمت تیری ناں سُٹوں گا وچ دوزخنال یار دے یار دی بات ہوگئی
ایس رات معراج دے نال صدقے عاصی اُمت دی ذکرؔ نجات ہوگئی

نام محمد

جہڑا رب نے بھیجیا نبی تائیں نال پیار دے اوہکلام چماں
کملی والے جتھے وی قدم رکھے سر جھکا کے اوہو مقام چماں
چماں جالیاں سنہری نور بھریاں کردا سوہنا ایں جتھے آرام چماں
جہدے صدقے بنائے جہان رب نے ذکرؔ سوہنا محمد دا نام چماں

اکھیاں

رہین سدا تصور وچ یار والے ہین عجب اوہ یار کمال اکھاں
جنہاں سوہنے نوں تکیا اے اکواری بے گمان ہین بے مثالا کھاں
ہر کوئی ایہداں نئیں سوہنے نال لاسکدا جیویں لائیاں نے حضرت بلال اکھاں
ذکرؔ ظلم کفار دے جھل دے رہئے لگیاں جدوں سی نبی دے نال اکھاں

اُمنگ

مُک جان اے دنیا دے رنگ سارے اپنے عشق وچ ایسا توں رنگ مینوں
شہنشاہی، ولایت میں نئیں منگدا تیری دید دی آقا اُمنگ مینوں
پلے کی سی تے ہن ایہہ کی بنیاں خلقت ویکھ کے ہوجائے دنگ مینوں
ایہو ذکرؔ دی آرزو ہے شاہا تیرے نام دا کہن ملنگ مینوں

کوئی ناں سُنے نمانے دی عرض آقا میری عرض ہے تیری جناب ولے
گنہگار تے بہت بدکار ہاں میں ناں کوئی نیکی ثواب ہے میرے پلے
تیرا در چھڈ کے جاواں ہور کتھے درداں مارے نوں سوہنیاں کون جھلے
کملی والیا ذکرؔنوں جگہ دیویں دن حشر دے کملی دی چھاں تھلے

جلدی اپنا توں مُکھ وکھا آقا رہی طاقت ناں مولا وچھوڑیاں دی
جان صدمے نئیں ہجر دے سہن جوگیجد مُک گئی ہجر دے سوہڑیاں دی
من لیناں مسکین دی عرض آقا سطراں چھوٹیاں تے لفظاں تھوڑیاں دی
ذکرؔ آکھے جے دیو دیدار حضرت چماں دھوڑ تساں دے جوڑیاں دی

موت

ربا آخری ویلے توں ڈر اوندا میرا آخری وقت آسان ہووے
گنہگار تے بہت بدکار ہاں میں میرا خاتمہ نالایمان ہووے
کملی والے دا پاک دیدار ہو جائے جدوں جسم چوں نکلدی جان ہوووے
ایہہ دعا ہے ذکرؔ نزع ویلے کلمہ سوہنے دا ورد زبان ہووے

اج میں تیرے دربار داتا

بڑی دل وچ آس اُمید لے کےآئی اج میں تیرے دربار داتا
جتھوں کوئی سوالی نہ جائے خالی تیرا ایسا ہے سخی دربار داتا

گنج بخش ہیں پادے توں خیر مینوں آیا کول اے تیرا حُبدار داتا
کاسہ میری اُمید دا بھر یں جیکر کراں شکر ہزار ہزار داتا

در تے آئے سوالی دی لاج تینوں درتوں دویں ناں مینوں دُھتکار داتا
سدا تیرے مزار تے نور وسے بنیاں در تیرا ہے گلزار داتا

تیرے شہر لاہور دی خیر ہووے ہُن تے کرم دی جھاتی توں مار داتا
ہاڑے پاؤندیاں ذکر دی عمر گذری بگڑے ایہدے توں کاج سنوار داتا